

Nour woont met haar mama in de stad.
Nour betekent 'licht' of 'warme gloed'.
Dat zie je aan haar ogen.
Als Nour lacht, fonkelen er sterren in.
Net als 's nachts aan de hemel.

Naast Nour wonen Theo
en zijn papegaai, Parlo.
Parlo is dol op geroosterde
sesamzaadjes.
Dat is niet zo bijzonder.
Weet je wat wel heel speciaal is?
Parlo kan een beetje praten...
Grote mensen horen hem niet.
Alleen kinderen begrijpen wat hij zegt.

Nour gaat vaak op bezoek bij Theo.
Ze leert Parlo nieuwe woordjes.
Theo snapt er niets van.
Dat vindt Nour erg grappig.
Als hij wil spelen, roept Parlo: 'Pelen, pelen.'
Rijdt er een tram door de straat,
dan zingt hij: 'Ting, ting, ting.'

Soms duwt Nour haar neus tegen de kooi.
Dan kriebelt Parlo haar met zijn pootjes
of met zijn rode snavel.
Dan giechelt Nour een beetje.
Af en toe moet ze er ook van niezen.

'Hatshoe!'

De zus van Theo is ziek.
Theo wil een paar dagen
naar haar toe.
'Weet je wat?' zegt mama.
'Wij zorgen wel voor Parlo.'
Nour danst door de kamer.
'Joepie, Parlo komt logeren!'

's Morgens vroeg
zit Nour al bij het raam.
Ze heeft haar boterham
niet opgegeten.
Ook haar glas melk
heeft ze laten staan.

'Ding dong!'
Nour rent naar de deur.
'Dag Nour,
dag buurvrouw,'
zegt Theo.
'Zorgen jullie goed
voor Parlo?'
'Zeker,' zegt mama.
'Hopelijk is je zus snel weer beter.'
'Daag!' zwaaien Nour en mama.

'Let jij even op Parlo?' vraagt mama.
De lichtjes in Nours ogen schitteren.
Ze gaat op haar knieën voor de kooi zitten.
'Hallo Parlo,' zegt ze.
'Allo, allo,' antwoordt Parlo. Hij trippelt op zijn stok.
Hij kriebelt aan haar neus.
Wat ziet Nour daar?
Het bakje met sesamzaadjes is omgevallen.
Vlug maakt ze het deurtje los.
Maar ...

Foetsshhhh!

Parlo fladdert kriskras door de kamer.
Hij botst tegen de lamp.
Hij scheert over de leunstoel.
Hij vliegt langs de foto aan de muur.
Dan ... schiet hij als een pijl uit de boog het raam uit.

‘Mama!’

gilt Nour.